

mulighed for at gennemføre det, og arbejdet er faktisk godt i gang.

Og så må jeg sige, at hele syntesen om, at ordningen med udviklingskontrakterne ikke bliver brugt, ikke er helt rigtig. Vi har både i 1994 og i 1995 brugt de bevillinger, der var – hvis det er en målestok; det er jo ikke i sig selv fint at bruge alle sine bevillinger op, og det skal ikke forstås på den måde. Men der har altså været kvalificerede forundersøgelser og projekter nok, og der har oven i købet været flere, end der kunne rummes.

Min sidste bemærkning er, at regeringen faktisk har forsøgt at lægge sig meget i selen for at nedbringe antallet af tilskudsordninger, og derfor har jeg meget lidt lyst til at oprette endnu en; det må jeg sige.

Jeg tror, vi skal lade denne ordning fortsætte endnu et stykke tid, men selvfølgelig skal vi følge den, og jeg skal gerne lade yderligere oplysninger tilgå Erhvervsudvalget. De kommer automatisk som baggrund for behandlingen af beslutningsforslaget. Men jeg tror, man skal lade denne ordning køre, som den gør, en rum tid endnu for at få nogle erfaringer med den.

Ole Vagn Christensen (S):

Den del af SF's beslutningsforslag, som vedrører en ændring af tilbagebetalingskriterierne for tilskud, som ydes i forbindelse med indgåelse af en udviklingskontrakt, mener vi i Socialdemokratiet vil resultere i en urimelig konkurrenceforvriddning mellem private virksomheder.

Konsekvensen af SF's forslag vil være, at virksomheder, der under en udviklingskontrakt modtager tilskud fra det offentlige, og som får succes, ikke skal betale renter af tilskuddet.

I Socialdemokratiet mener vi, at de vilkår, der i dag eksisterer for medfinansiering i forbindelse med udviklingskontrakter, er fordelagtige for de private virksomheder, der indgår heri, uden at det skævvrider de samlede finansieringsvilkår, som det private erhvervsliv er underlagt.

Det forholder sig jo rent faktisk således, at tilskud er rente- og afdragsfrie i projektperioden, og i de tilfælde, hvor virksomhederne har succes med produktet, tilbagebetales tilskuddet med en rente svarende til markedsrenten. Det finder vi i Socialdemokratiet helt rimeligt. Det skal så også lige indskydes, at medfinansiering af forprojekter ikke skal tilbagebetales.

I Socialdemokratiet ser vi ingen grund til at fjerne garantien for afsættelsen af nyudviklede produkter fra virksomhederne i forbindelse med et vellykket stykke udviklingsarbejde.

Vi er også opmærksomme på det problem, SF nævner i forbindelse med, at der kan være bedre produkter på markedet, når udviklingsarbejdet er klar til en prøveleverance. For Socialdemokratiet er dette problem dog ikke så tungtvæjende som de fordele, der ligger i ordningen; men vi er naturligvis åbne over for de problemer, der kan opstå i forbindelse med kontrakt-samarbejde. Det kan f.eks. være købers indflydelse på udviklingsarbejdet.

I den forbindelse vil vi understrege, at vi mener, at fjernelsen af garantien for små og mellemstore virksomheder vil fjerne incitamentet til udvikling af nye produkter. Hvis virksomhederne ikke har en garanti for aftagelse af produktet, vil det for de fleste virksomheder betyde, at udviklingsarbejdet er for risikobetonet og usikkert.

Rent omkostningsmæssigt vil mindre virksomheder efter endt udviklingsarbejde også have behov for at kalkulere med store beløb til markedsføring af produktet for at opnå en markedsandel.

Som ministeren også var inde på, viser erfaringerne, at mange projekter tidligere endte, inden produktet var sat i produktion, fordi den offentlige institution ikke havde midler til at aftage produktet.

En fjernelse af garantien vil efter Socialdemokratiets opfattelse medføre et stærkt reduceret engagement både fra virksomhedens og fra den offentlige institutions side, idet sidstnævnte så ikke nødvendigvis skal aftage det nyudviklede produkt, og det er ikke Socialdemokratiets erhvervspolitik, for vi ønsker netop at fremme små og mellemstore virksomheders muligheder for produktion og afsættelse af produkter.

Vi mener, at det er vigtigt at bibeholde den nuværende ordning, nemlig at den første leverance er garanteret afsætning. Det giver den private part i samarbejdet en sikkerhed for udviklingsarbejdet, og det giver den offentlige institution en økonomisk interesse i at indgå et samarbejde.

SF påpeger, at regeringen bør udbyde et antal udviklingskontrakter på miljøområdet med henblik på erstatning af diverse miljøskadelige produkter. Her vil vi gerne gøre opmærksom på, at dette punkt er der allerede taget højde for i den nuværende ordning. Der står således i bekendtgørelsen om Vækstfondens virke, § 5, stk. 5: »Ved vurderingen af de enkelte projekter lægges vægt på, om miljø- og energiforhold indgår som en del af projektet.«